

staaet dem gennem den halve Million, til 62 Dre pr. Individ. Nu vil man maasse dertil sige, at det er ikke Meningen, at disse Folk skulle ind; men det kan jeg ikke tro, thi Grunden, hvorfor vi overhovedet skulle give en SygekasseloV, er ikke alene den, at man ønsker at komme de nuværende Sygekassemedlemmer til Hjælp, de have til en vis Grad vist, at de kunne klare sig, skønt de ganske vist behøve en Støtte, men Grunden er netop, at man vil søge at faa flere ind i Sygekasserne, og den ærede Minister udtrykte dette ved første Behandling saaledes, at Haabet og Forudsætningen for denne Lov er Bevægelsens, nemlig Sygekassebevægelsens Udvikling. Nu staa vi overfor det mærkelige Resultat, at jo flere der komme ind i Sygekasserne, desto mindre faa de. Altsaa bliver den foreliggende SygekasseloV en Præmie for dem, der ere i Sygekasserne, men ingenlunde nogen Opmuntring for andre til at gaa ind i disse. Jeg maa sige, at det fortaar jeg ikke. Jeg fortaar virkelig ikke, at man kan stille sig saaledes overfor en SygekasseloV. Netop det modsatte skulde være Tilfældet, at man skulde opmuntre Folk til at gaa ind i Sygekasserne. Jeg fortaar ikke, hvad der skal foregaa, naar der kommer saa mange Medlemmer ind, at de 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{3}$ af Medlemsbidraget ikke længer slaar til. Jeg havde troet, at man skulde staa saa længe som muligt paa de 2 Kr., og at Femtedelen af Medlemsbidraget først skulde reduceres, og jeg gaar ud fra, at det er den rigtige Forstaaelse, thi Grunden til, at man har sat Tilskuddet pr. Medlem op fra $1\frac{1}{2}$ til 2 Kr., var, at man vilde komme de fattige Sygekasser til Hjælp saa meget som muligt. For de smaa Landkasser, særlig de jydsk, hvor Medlemsbidraget er meget ringe, er det af Bigtighed, at Tilskuddet pr. Medlem bliver forhøjet. Altsaa gaar jeg ud fra, at Medlemsbidraget vil man først ramme og ikke de 2 Kr. Derved fremkommer der imidlertid det mærkværdigste Forhold. Thi set, at man i København frygter Udbruddet af en Epidem, f. Eks. af en Influenza-epidemi om et eller 2 Aar, saa vil en Mængde Menneſter melde sig ind i de københavnske Sygekasser, og naar der kommer en saadan Tilstrømning til disse, vil Følgen deraf blive, at der bliver Ebbe i de jydsk Kasser, idet de faa saa meget mindre Tilskud. Det forekommer mig, at det naturlige vilde være, om de bleve uafhængige af, om der kom mange ind i en anden Sygekasse paa Grund af Frygten for en Epidem. Og hvis der f. Eks. i Jylland findes en eller anden Klasse, hvor der ikke let kan

komme flere Medlemmer ind, thi det kan jo være begrundet ved Befolkningens ringe Tal og andre Aarsager, at ingen flere kunne tænkes at ville indtræde, vil der jo blive en bestandig Synken med Hensyn til Tilskuddet fra Statskassen, medens man andre Steder, hvor der er en stor Befolkning, og hvor der er rimelig Grund til, at flere kunne komme ind, faar et større Tilskud. Jeg henstiller til Dem, mine Herrer! om De synes, at det er god Logik deri. Det forekommer mig, at der paa dette Punkt ikke let kunde vedtages noget taabeligere. (Bust: Det er Københavneri!). Det kan det ærede Medlem vel ikke sige til mig. (Dalsgaard: Det var en Misforstaaelse.) Ja, det ærede Medlem tager i alt Fald ganske fejl. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at det, der kan blive Følgen heraf, og som maa blive Følgen deraf, er dette, at Sygekasserne blive i høj Grad interesserede i, at de ikke faa flere Medlemmer, i Stedet for, at de burde være interesserede i det modsatte. De ville nu kunne benytte alle de Midler, der overhovedet undes dem, til at forhindre Medlemmer i at træde ind, og de have saadanne Midler haade gennem den saglige og den stedlige Begrænsning, og jeg kan ikke nægte, at jeg tror, at det vil gaa kroniske syge meget ilde, thi naar kun Vedtægten tillader dem at komme ind, vil man vide at holde dem ude, idet Sygekassen ingen Interesse har i at faa flere Medlemmer. Nu har Mindretallet stillet sig saaledes, at trods vor Indvending tilraade vi ærede Meningsfæller at stemme for Loven, og jeg skal sige hvorfor: Vi gøre det for det første, fordi det er uomtvisteligt, at det kommer i dette Øjeblik en halv Million ud til de nuværende Sygekassemedlemmer. Det man stemmer for denne Lov, stemmer man for, at der af Statskassen udredes $\frac{1}{2}$ Million til de nuværende Medlemmer af Sygekasserne. Det have vi ingen Dykt til at stemme imod, og det er der ingen Grund til at stemme imod. Men dernæst er vor Stilling begrundet deri, at Loven forekommer os at være saa barok, ufornuftig og urimelig, at den nødvendig maa forandres. Men vil man have Forandringer i denne Lov, saa maa man ikke stille sig saaledes, at man taler alt for højt om, som det er sket i Flertallets Erklæring — og noget lignende blev i Dag sagt af den ærede Ordfører — at det er en stor og gavnlig Reform. Det er store Ord, men ikke gavnlige Ord. Hvad man derimod skal sige, er, at det er en lille Reform, som Loven foreligger, men at den kan blive stor og nyttig, hvis man kan enes om at for-